

LÁZEŇSKÉ LISTY

L u h a ě o u i c e

Založeny 1909

28. srpna 2008

číslo 8

ročník XII

Cena 5 Kč

**Milan Uhde: Strhují mě
individuální lidské
osudy – str. 3**

**Letošní 10. ročník
ukázal zralost
festivalu – str. 7**

Milí čtenáři,

jak je již nepsaným pravidlem, ani tentokrát se nám vše z bohatého srpnového dění, jemuž dominovala nejprve Hudečkova akademie s mladými talenty a poté festival Divadelní Luhačovice, do Lázeňských listů ani nemohlo vejít. A stejně jako divadelní sezona pokračuje dál, v září nás čeká hezký folklorní festival, tak nám zůstává i do dalších čísel mnoho zajímavého.

Vaše redakce

Slova moudrých

Kdo se vždy táže po účelu věcí, nikdy neobjeví jejich krásu

Samuel Smiles

Zatrženo

✓ **Na herecký koncert Miroslava Vladyky a Radka Holuba** se mohou těšit diváci při představení Plný kapsy šutrů (Lázeňské divadlo, 3. září, 19.30)

✓ **Na Sv. Hostýně se budou v září konat poutě:** 6. – pouť muklů (pontifikální mše sv. v 10.15), 14. – pouť členů Matice Svatohostýnské (pontifikální mše sv. v 9 hod.), 19.-21. františkánská pouť

✓ **Výstava prací žáků oborů uměleckořemeslného zpracování SOŠ Luhačovice** bude zahájena v hale Vincentky 9. září (ve 14 hod.) a potrvá do 14. září

✓ **Písní a tancem 2008 – Mezinárodní festival dětských folklorních souborů** proběhne od 12. do 14. 9. na Lázeň. nám.

✓ **Čert a Káča – komickou zpěvohru** A. Dvořáka přiveze Klicperovo divadlo z Hradce Králové 17. září (19.30)

✓ **Filmový klub Třetí oko zahájí** mexickým filmem Krtek 17. září svůj podzimní běh (každou středu - 19.30)

✓ **V Týdnu s charitou pořádá 22. až 28. září** Charita Luhačovice Dny otevřených dveří, besedy, mši sv. i výlet na Jablečnou slavnost do Hostětína

✓ **Milostná tajemství v podání Luby** Skořepové a Jaromíry Mílové uzavrou v Lázeňském divadle 30. září (19.30) letošní letní lázeňskou divadelní sezonu

Divadelní Luhačovice uctily Thálii

Když se sejde 10. ročník přehlídky komorní divadelní tvorby pořádaný pravidelně v Luhačovicích poslední desetiletí se 100letým jubileem otevření Lázeňského divadla – tedy dvě výročí, jež obě přispívají k poctě Thálie, tak to nemůže dopadnout jinak než dobře. Zatímco divadelní festival těší již 10 let milovníky dramatického umění a zve sem v prázdninovém týdnu přední umělce z Brna, Prahy, Bratislavy (ale i Zlína, Uherského Hradiště, Pardubic či Hradce Králové), Lázeňské divadlo jim ve vši skromnosti nabízí své jeviště, hlediště i přílehlé prostory již celých 100 let. Aby v jeho stánku mohlo dojít k souznění jeviště a hlediště i k duchovnímu obohacení. A tak jako organizátoři festivalu vybírají již 10 let špičkové inscenace českých, moravských i slovenských profesionálních scén a obohacují tak zdejší letní divadelní sezonu, tak i majitelé a správci secesní budovy dbají na její vnitřní i vnější ošacení, aby se pod její střechou mohli setkávat umělci s uměnilovnými diváky z celé republiky. Letošní divadelní a umělecký svátek (jenž vygradoval během Divadelních Luhačovic) však zásluhou 100letého jubilea Lázeňského divadla, na jehož počest kulturní oddělení Lázní Luhačovice, a. s.,

Foto – Marta Kozánková

Po šest festivalových večerů (a jednou odpoledne) spěchali diváci za uměleckými zážitky do 100leté budovy zcela vyprodaného Lázeňského divadla v Luhačovicích

nebyvale vystupňovalo nabídku kulturních pořadů, začal již v polovině června. A pokračoval dále všemi koncerty Festivalu Janáček a Luhačovice i hrajícími

houlisty Akademie Václava Hudečka – a přetrvává v dalších jednotlivých pořadech až do konce září.

LL

Jiří Suchý: Luhačovice jsou srdeční záležitost

Kmotrem 10. ročníku přehlídky komorní divadelní tvorby Divadelní Luhačovice byl textař, básník, zpěvák, herec, skladatel, dramatik, spisovatel, výtvarník, klaun a ředitel Divadla Semafor Jiří Suchý. Na závěr festivalu jsem se ho zeptala:

■ **Loni jste na tomto festivalu zažil úspěch s představením Koncert, aneb já věděl... Letos jste byl v roli festivalového kmotra. Co se vám líbilo víc?**

Samozřejmě letošek. Poněvadž jsem viděl celý festival, kdežto tenkrát jsem sem přijel jen ze dne na den. Takže tentokrát jsem si to užil.

■ **Jak vás potěšilo, že se studenti JAMU ve svém zahajovacím představení Anděl z půdy aneb Co vodnes čas? inspirovali Semaforem?**

Bylo to nádherné překvapení. Neinspirovali se však naši hrou Člověk z půdy, s ní to nemělo nic společného kromě poloviny názvu, ale byly to písničky z historie Semaforu. Z Člověka z půdy tam nebylo nic, dokonce žádná písnička. Byly to méně známé písničky, to mě potěšilo velice, že tam nebyly ty nejznámější šlágry.

■ **Chodil jste na všechna představení, líbilo se vám některé obzvlášť?**

Je to těžko rozhodovat, poněvadž ta představení měla tak různý charakter a jejich úroveň byla vesměs vynikající. (Pokrač. na str. 4)

Voda a její význam pro člověka a jeho zdraví

Mnoho populárních i odborných časopisů nešetří zvláště v létě radami, jak je důležité dodržovat pitný režim, v doporučeném množství tekutin se však již rozcházejí. O vysvětlení, jak je to s vodním hospodářstvím, jsme požádali odbornou lékařku, která zaujala účastníky luhačovického semináře Praktický průvodce diabetem.

Možnost volného příjmu vody se ztratila po rozšíření života z moře na souš a tím se vývoj mechanismů schopných konzervovat vodu stal pro přežití zcela zásadním. Proto živočichové, kteří se naučili hospodařit s vodou, přežili, zatímco ostatní vymřeli. U člověka se vyvinula řada mechanismů, sloužících k udržení rovnováhy vodního hospodářství. Popíšeme si je ve stručnosti.

Jednak je to **centrum žízně**, jež se nachází v mozku a jehož receptory (osmoreceptory) velmi citlivě reagují na výkyvy vodního hospodářství. Především však k udržení rovnováhy vodního hospodářství slouží **ledviny**, se schopností koncentrovat moč (tj. omezit diurezu-močení), pokud žízníme. Ta je daná velmi důmyslným zařízením, jež se nazývá protiproudový dřevový systém, a který (pokud není narušen) vrací filtrovanou tekutinu dle hustoty vnitřního prostředí zpět. Funkci tohoto systému pomáhá

řada hormonů, z nichž je nejdůležitější hormon pro regulaci hospodářství s vodou tzv. **antidiuretický hormon-ADH** (hormon působící proti diureze-močení). Zjednodušeně řečeno, když žízníme a nemáme přísun tekutin, osmoreceptory v mozku vyšlou signál k produkci antidiuretického hormonu (ADH) a ten působením na kanálky v ledvinách zvýší vstřebávání tekutiny zpět do vnitřního prostředí, čímž se významně omezí diureza-močení. Naopak, když máme tekutin hodně, antidiuretický hormon se nevylučuje a diureza je vydatná. K tomu, aby tento systém fungoval bezchybně, je zapotřebí jednak schopnost pociťovat žízeň a adekvátně na ni reagovat (může chybět u starších lidí, u kojenců a batolat), jednak zdravé ledviny se zachovalou koncentrační schopností (bývá narušena u opakovaných zánětů ledvin).

Veškerá voda v organismu je označovaná jako **CTV** (celková tělesná voda)

a tvoří 60-70 % celkové tělesné hmotnosti člověka. CTV je rozdělena do 3 prostorů, které mezi sebou vzájemně komunikují. Jedná se o: **IVT-intravaskulární tekutinu** (tekutina v cévách) a **IST-intersticiální tekutinu** (tekutina mezi buňkami), jež dohromady tvoří **ECT-extracelulární tekutinu**. Dále je to **ICT-intracelulární tekutina** (tekutina uvnitř buněk).

Pokud člověk žízní a tekutiny nedoplňuje, přesunuje se voda z nitra buněk (ICT) do cév (IVT), aby se udržel oběh a tlak krve. V další fázi žíznění se pak omezuje oběh tekutiny v některých orgánech (např. v ledvinách) a upřednostňují se jejím zásobením tzv. vitální orgány (srdce, plíce, mozek). Pokud ani v této fázi nejsou potřebné tekutiny doplněny, dochází k nevratnému orgánovému poškození, šoku a následně smrti.

Naše vnitřní prostředí je vybavené řadou dalších regulačních opatření, která se snaží deficit tekutin na určitou dobu

kompenzovat. Pokud však tekutiny nejsou včas dodány, regulační systém překročí své kompenzační možnosti a dochází k nezvratnému šokovému stavu. Když však tekutiny pravidelně uhrazuje, tomuto riziku se zcela určitě vyhneme.

Potřeba tekutin je individuální. U dospělého člověka se odhaduje v objemu asi 2,5 l/den. Potřeba tekutin se zvyšuje při jejich větším výdeji, např. při pocení (horečka, sport, horké počasí), zvracení, průjmu, dále při užívání močopudných léků (diuretika) apod.

Základní tekutinou je voda (pramenitá, minerální, ale i obyčejná z vodovodního kohoutku). A co je nejdůležitějším ukazatelem naší dostatečné hydratace? Jednak to, že nemáme žízeň a současně je naše diureza dostatečná. Ve chvíli, kdy organismus omezí močení a vyšle signál do centra žízně, je to vážné varování, které se nevyplácí podcenit.

MUDr. Helena VÁVROVÁ

Miloslav Mejzlík: Pestrost festivalu je zásadní

Prezident festivalu Divadelní Luhačovice a jeho duchovní otec a zakladatel Mgr. Miloslav Mejzlík, kterého zná široká veřejnost v posledních letech především jako Ing. Hynka Skálu, shrnul na společenském setkání, jež proběhlo tradičně v hotelu Zálesí, pro LL:

■ **Jubilejní 10. festivalový ročník skončil. Jak se podle vás vydařil?**

Jak to říct, aby člověk nechválil sám sebe? Před festivalem jsem dostával otázky, čím oslavíme 10. ročník. A já si myslím, že jsme ho oslavili tím, že byl takhle úspěšný. Všechna odehraná představení byla velice kvalitní. Dostával jsem také otázky, jestli budeme měnit strukturu festivalu nebo ho rozšiřovat. Myslím si, že právě ukončený ročník ukázal, že je nastavený správně. Budeme tedy udržovat i další roky formu, která se během těch 10 let vytvářela a letos završila. A při tom se budeme snažit držet jeho kvalitu.

■ **Upuštění od rámcujícího tématu tedy přehlídce prospělo?**

Určitě, protože to přináší omezení v dramaturgii a já si myslím, že pro náš festival, který se pořádá v lázních, je pestrost festivalu věcí zásadní.

■ **Za těch 10 let to bylo více než 65 představení, což je pěkná řádka.**

Vidíte, to mě ani nenapadlo, nespočítal jsem si to. To je opravdu úctyhodné. Letošní ročník byl úspěšný také, nemůžu se o tom nezmínit, zásluhou sponzorů, protože tím, že jsme získali zásadního sponzora i všechny další sponzory, tak už i v dramaturgickém výběru nejsme tak omezeni. Proto bych byl rád, kdyby si diváci uvědomili, že platí-li 200 Kč

za vstupné, náklady na představení jsou mnohem větší a vstupné je nemůže v žádném případě zaplatit. Takže díky sponzorům mohou vidět představení, jako viděli letos, z nichž např. poslední představení Divadla Na zábradlí Zázrak v černém domě bylo nominováno na českou Hru roku 2007 v Cenách Alfréda Radoka. Přivážíme tak do Luhačovic představení, za kterými by museli daleko cestovat a na některá by se nemuseli ani dostat.

■ **Letos jste si opět se svými kolegy z Divadla Na zábradlí zahrál, sice jen v malé roli. Jak vám pro změnu, kdy jste seděl v publiku coby festivalový prezident, bylo na jevišti?**

To je pro mě vždycky zvláštní a tím víc, že to bylo i finálové představení. Já jsem dobře věděl, že to představení je velice náročné, také jsem vzadu na jevišti sledoval, jaký má ohlas, jak diváci reagují. A tím, že to byli moji kolegové z Divadla Na zábradlí, tak setkání bylo velice šťastné, setkali jsme se poprvé po prázdninách a pro mě to bylo, jako že přijela moje rodina.

■ **Při besedě v doprovodném programu, kterou jste měl společně s Jiřím Suchým, padla obvyklá otázka na Hynka Skálu. Jak se vyvíjí váš seriálový hrdina? Kvůli natáčení v Praze a v Bratislavě vás muselo festivalové publikum po 2 dny oželeť.**

Miloslav Mejzlík, prezident, a Jiří Suchý, kmotr, na společné besedě s diváky

Začali jsme natáčet další řadu, tzn. 5. rok a začíná to být zase zajímavé (*smích*) s mou postavou. Ta postava už 4 roky hledá partnerku a vzhledem k tomu, že možná za ten rok, příští rok by měl nebo mohl seriál skončit, uvidíme, jak to bude vypadat, tak předpokládám, že v tom posledním roce ji konečně najdu.

■ **Prozradíte už něco z budoucího 11. ročníku?**

Dramaturgie se začíná dělat až v říjnu listopadu. Můžu však už prozradit, s kým jedná, protože se střídají kmotři, tak příští rok by to měl být slovenský kolega, takže jedná a mám částečný příslib od Dušana Jamricha.

■ **Tím jste mi připomněl, že jste měli v úmyslu pozvat sem letos všechny kmotry, což nevyšlo.**

Bohužel se to nezdařilo, přestože všichni kmotři byli pozváni, aby si vybrali, která představení chtějí vidět, na který den chtějí přijet, ale z pracovních a mnohde i zdravotních důvodů to nebylo možné. A v jednom případě to už nebude možné nikdy, a to u Věry Galatíkové. Ale Zuzana Kronerová, která byla v minulosti také kmotrou našeho festivalu, se zúčastnila aspoň jako herečka v představení.

Mluvil jsem osobně s Mariánem Labudou, Gabrielou Vránovou, která se sem velice těšila, Emília Vášáryová se taky těšila, pak dostala zahraniční stáž, tak narychlo odjízďela do Anglie. Takže z těchto důvodů nemohli kmotři a kmotry přijet, jak jsme plánovali.

(Pokračování na str. 8)

Milan Uhde: Strhují mě individuální lidské osudy

Doc. PhDr. Milan Uhde, autor divadelních a rozhlasových her a někdejší ministr kultury a předseda Poslanecké sněmovny, se osobně zúčastnil představení *Zázrak v černém domě*, jež zakončilo letošní Divadelní Luhačovice. Požádala jsem jej o rozhovor.

■ Jak jste byl spokojen s přijetím své hry na zdejších festivalu?

Měl jsem dojem, že potlesk byl spontánní, o přestávce nikdo neutekl a viděl jsem, že se publikum tvářilo, že ho hra uspokojila. Takže mám ten nejlepší dojem.

■ Jakým zadostiuchiním pro vás bylo, když tato vaše hra, kterou jste původně napsal pro Divadlo na Vinohradech, kde několik let ležela, byla po uvedení v Divadle Na zábradlí oceněna? Divadlo s ní nyní jezdí po republice. Očekával jste takový úspěch?

Já jsem od té hry neočekával nic dobrého, protože vznikala velmi dlouho a mám takovou zkušenost, že hry, které se dlouho pečou, to je jako s buchtou nebo vánočkou, která se dává do trouby natřikrát. Jakmile se nevytáhne včas, ale vrátí se tam a zase se vytáhne, tak to skončí zpravidla tím, že se spálí na uhel. Nečekal jsem tedy od hry téměř nic a byl jsem opravdu odměněn a překvapen, protože její přijetí Na zábradlí bylo příznivé, jak u kritiků – odborníků, tak u obecnosti, které kritiky nepíše. Což je u současné hry mimořádná souhra, zpravidla odborníci vrčí a publikum je nadšeno anebo naopak. Tak snad na té hře opravdu něco je.

■ Musí vás to těšit, ale zároveň jste do hry vložil hodně autobiografického. Nejítří vás to, když ji sledujete a rozkrývají se vaše osobní záležitosti?

Zaprvé – to jsou všechno velmi staré historie. A zadruhé – když jsem hru začal psát, tak to byly snímky z rodinného alba. Ale postupem času u té 5., 6. verze už jsem stavěl divadelní hru a nikoliv dějiny rodiny Uhdeovy. Takže můj otec např. nejen, že by se nepoznal v postavě Otce, ale objektivně můj otec byl naprosto málomluvný člověk, velmi šikovný, který doma všechno spravil, takže z něho jsou tam jenom některé výroky. Např. výrok „německý francouzský klíč zahodí leda blázen“ je výrok mého tatínka. To jsem skutečně opsal. Ale povaha, vztahy té figury, to je divadelní postava, takže řekl bych, že bolest z těch portrétů jsem necítil a myslím si, že nikdo z rodiny by se neměl tím cítit nějak zasažen. Je to divadelní hra, nejsou to rodinné výjevy. Východisko však je z rodiny. Já jako autor kradu, kde se dá. A když mi budete vyprávět zajímavou historku, nesmíte se divit, že za půl roku se jí někde kus ocitne. Když v rodině přicházely švagrové, tak moji bratři svým manželkám říkali, nic mu neříkejte, on všechno dá do her. Všecko ne. Ale když se mně něco hodí, dám sousedy, dám kamarády, dám sourozence do hry ve chvíli, kdy to potřebuji. A ta rodina je to nejbližší. Tam jsou zážitky po ruce a řekl

Foto – Maria Kozánková

Milan Uhde byl s uvedením své hry *Zázrak v černém domě* uměleckým souborem Divadla Na zábradlí na luhačovickém festivalu nadšeno

bych, že citově se nejsilněji prožívají, takže kradl jsem, kde to šlo.

■ V Městském divadle ve Zlíně měl v červnu premiéru váš muzikál *Balada pro banditu*, který jste napsal pro Divadlo Husa na provázku před 30 lety. Je považován za vaši nejúspěšnější hru. Od té doby se z něj stala kulturní záležitost. Tuší jste, že se tak ujme?

To bylo velmi neočekávané, poněvadž to se rodilo v době, kdy jsem byl zakázán, byl jsem sledován, dokonce bych řekl, že sledování v legendách bylo daleko barvitější. Zase tak strašně sledován jsem nebyl, ale legendy pravily, že na každém kroku. A v této atmosféře udělat muzikál – nedělal jsem si iluze, že by to mohlo být nějak vynikající nebo že by se z toho mohlo stát kulturní představení. Šel jsem taky až na nějakou 14., 15. reprízu, na premiéru jsem nesměl, aby někdo nezačal, co on tady dělá atd. Drželi jsme skutečně to moje autorství v tajnosti a podařilo se to. Tak jsem na 14. nebo 15. repríze viděl, že je to docela hezké představení, ale netušil jsem, a to člověk nikdy netuší, že to budou děčka s kytarami hrát u táboráku. Jedu dneska vlakem někam na výlet a ve vagóně sedí parta lidí a zpívá písničky z *Balady pro banditu*. Ne proto, že mě tam vidí, stejně mě neznají. To jsou ale věci, které se podle mě nedají naplánovat, nedají se připravit. Alespoň já jsem přesvědčený, že pánbůh nad tím bdí, a když si autor říká,

teď udělám něco, co se bude líbit a co budou všichni zpívat, tak mu to pánbůh nedopřeje. A nestane se to hitem. Zatímco když si člověk říká, tak udělám, co umím, co mě trápí, to tam do toho vložím, a tak aby to nebylo moc složité, aby se to vyjadřovalo jasně, tak je určitá naděje, ne pravidlo, ale určitá naděje, že se to bude zamlouvat, že se to stane hitem. Ale výroba hitů – pokoušel jsem se podle vzoru *Balady pro banditu* ještě něco udělat. Díky pánu bohu ono to nejde, pánbůh si to nepřeje, aby se ty věci pekly jako housky – 200, 600 housek, ne, ne. Ta *Balada pro banditu* je lidová hra, ale zatím jediná z toho, co jsem napsal, ale díky bohu za to, aspoň vím, že to jde a že je možné napsat náročnou hru, která se líbí velké spoustě lidí, to je pro mě velké povzbuzení pro život. Poněvadž někdo říká, to, co líbí všem lidem, to nemůže být dobré. Není to pravda. Lidé mají dobrý vkus a řekl bych, že rozpoznají, co se jim má líbit a co se jim líbit nemá.

■ Působil jste 8 let ve vrcholné politice. Zúročíte to ve své dramatické či spisovatelské tvorbě jako např. Václav Havel?

Ne. Já jsem se v politice nedozvěděl o těch lidech dost. Já potřebuji o těch lidech vědět nejméně tolik, kolik vím o hrdinech tady toho *Zázraku v černém domě*. A lidé v politice mně ukázali jenom jednu svoji tvář – tu veřejnou. A já nevím

jací jsou, poněvadž tam mě nikdo nepustil, tam si ti lidé nepouštějí politiky. Takže já o nich jako o lidech vím strašně málo a já je neslyším mluvit. Já potřebuji postavu slyšet mluvit a já je neslyším mluvit. Z této sféry jsem vytěžil obrovské poznání: nikdy nebudu psát žádnou politickou hru, nebudu psát hru o politice, to skutečně ne, ale dozvěděl jsem se, co to ta politika je. Myslel jsem si, že to je čarodějova sluje a že já jako učeň čarodějův se tam ty čáry naučím dělat. Vůbec to tak není. Je to normální dílna jako dílna, kde se bourají kusy vepřového dobytka a kde se seká těmi sekýrami a vyhazují se vnitřnosti. Ne, je to zcela normální sféra. A mě přestala ta politika vzrušovat jako autora. Do té doby jsem pořád psal nějaké hry, které měly politický dosah. *Balada pro banditu* třeba ne, ale Král-Vávra byl povýtce politická hra, teď už je psát nebudu. Politika není téma, které by mě strhovalo. Ten, koho strhuje, ať píše. Já jsem liberál, ale mě strhují individuální lidské osudy, mě vzrušuje trápení jednotlivců, ale trápení politiků mě nechává chladným.

■ Takže otázka, zda byste se ještě do politiky vrátil, je asi zbytečná?

Podívejte se, je to fyzicky nemožné, mně je 72, taková zčinenina. Politika potřebuje fyzicky zdatného člověka, pokud ji chcete dělat poctivě, tak je to nesmírně náročné. A já jsem skončil po 8 letech jako fyzicky naprosto vyčerpaný člověk. Po odchodu z politiky jsem půl roku jenom spal, takže rodina si myslela, že jsem těžce nemocný, že mě to nepřejde, že to tak už zůstane. To je fyzické vyčerpání k smrti, tím neříkám, že jsem politiku dělal dobře, vůbec ne. Byl jsem špatný politik, ale celou tu fyzickou námahu jsem tam investoval a dneska ten fond nemám. Kromě toho mě nikdo v politice nechce, což je také důležitý faktor a ani nevím, co bych si tam počal. Nemám žádné téma, které bych do politiky chtěl nebo považoval za reálné, že ho tam vnesu. Protože jsem to zkoušel ve své době tam vnést a ono se to nepodařilo. Takže žádné návraty. Musí přijít mladí lidé, noví politici, kteří vnesou do politiky morálku, kterou profesionální politik musí mít a většina západních profesionálních politiků jí má. Tzn., je to morálka studu, já nemohu, ano, leccos bych si přivlastnil, ale nejde to, to by byla ostuda. To by lidé nestrávili, to bych poškodil svou politickou stranu, kdybych něco takového udělal. Toto povědomí si podle mě začnou čeští politikové budovat a bude líp. Jsem optimista a jsem přesvědčen, že máme to nejhorší za sebou.

(Pokračování na str. 8)

Akademie Václava Hudečka objevuje talenty

Letošní letní houslové kurzy, na nichž pod vedením světově proslulého virtuose Václava Hudečka pilovalo své umění již podvanácté (v Luhačovicích podesáté) 19 mladých talentů z Čech, Moravy, ale i Slovenska a Německa, rozšířily svůj název Akademie Václava Hudečka na I. ročník mezinárodního festivalu Svátky hudby v Luhačovicích. 10 dívek a 9 chlapců (ve věku od 13 do 24 let) zapálených do houslové hry čerpalo během 12 dnů v Luhačovicích zkušenosti od mistra nejpovolanějšího. Někteří z nich poprvé a mnozí opakovaně po každodenním cvičení s obdivovaným Václavem Hudečkem a korepetitory u klavíru Libuší a Radimem Pančochovými (profesory brněnské JAMU) v učebnách místní lidové školy umění předvedli po večerech na jevišti Lázeňského divadla či v hale Vincentky publiku skladby české i světové houslové literatury. V letošním ročníku tak od 29. července do 8. srpna účinkovali kromě zahajovacího a závěrečného koncertu (a také koncertu Návraty vítězů –

Vyhlášení výsledků (zleva): Václav Hudeček, hejtman Zlínského kraje Libor Lukáš a vítězové Marie Mátlová a Jakub Junek

Marie Mátlová si odvezla mistrovský nástroj

2. srpna v hale Vincentky) na 3 absolventských koncertech. Koncerty mladých houslistů obohatilo a oživilo společné vystoupení komorního orchestru z Pardubic Barocco sempre giovane, hostující mladí klavíristé, violoncellisté, ale i japonská sopranistka Michiyo Keiko (*představili jsme ji čtenářům rozhovorem v LL č. 3 z 30. března 2006*) a především Václav Hudeček. Ve dvojkonzertu s Janem Mráčkem (vítěz turné z loňského roku) a Barborou Valečkovou (vítězka mistrovského nástroje 2007) bylo znát, že semínka padají na úrodnou půdu. Pravidelní posluchači Hudečkových kursů, kteří si vybírají své lázeňské pobyty právě v době konání jeho akademie, se shodují v názoru, že oba půjdou nahoru a hudební veřejnost o nich ještě uslyší. A poněvadž si Václav Hudeček vybírá do svých kursů jen ty nejtalentovanější, řeší každoročně dilema, komu z nich udělit mistrovský nástroj (letos jej postavil mistr houslař Martin Petlach ze Sívce u Brna a zaplatil jej částkou 100 tisíc Kč donátor)

a další ceny. Šalamounsky to vyřešil již potřetí, že totiž první cenu rozdělil mezi dva talenty, a tak i letos mistrovský nástroj získala 17letá Marie Mátlová z Prahy (Hudečkových kursů se zúčastnila letos již popáté) a na své turné 25 adventních a vánočních koncertů pozval 20letého Jakuba Junka z Prahy (který se do Hudečkovy akademie vrátil po 8 letech). Oba vítězové získali dále od hejtmána Zlínského kraje Libora

Lukáše pozvání na slavnostní recepci v Bruselu (která se uskuteční v prostorách Zastoupení Zlínského kraje v Rose House 7. října 2008), elektroniku i finanční částku od sponzora. Závěrečný rituál udílení cen, certifikátů a květin, kdy vyšlo téměř na každého účastníka, se také letos neobešel bez předání mistrovského smyčce (tradičně od Luboše Odlase z Ateliéru Saldo z Lubů u Chebu), zaplacení kursovného, zapůjčení houslí

na rok, elektronika i ocenění jako Překvapení roku, balíček kalafuny apod.

Akademie Václava Hudečka, o. p. s., za podpory Zlínského kraje, Města a Lázně Luhačovice, a. s., a dalších sponzorů tak s největším vkladem Mistra samotného opět povzbudila a podpořila mladé talenty, kteří podle jeho slov „jsou nadějí, že v naší zemi umění nezanikne“. Nelze si přát víc.

Marta KOZÁNKOVÁ

Jiří Suchý: Luhačovice jsou...

(Pokračování ze str. 1)

Všechna byla dobrá.

■ **Vaše Divadlo Semafor se muselo mnohokrát stěhovat. Jak se vám líbí na současné dejvické adrese?**

Těch adres bylo několik. Začínali jsme ve smečkách, pak jsme jezdili po 14 divadlech, kde nás nechali hrát, jeden čas jsme hráli v Divadle Na slupi, které už dneska neexistuje. Pak jsme dostali Alfú, když nám vzali Alfú, tak jsme rok hráli v pronájmu v Divadle Komédie. Pak nám dali Karlín a teď máme Dejvice. V Dejvicích je nejkrásnější Semafor, jaký jsme kdy měli. Takže konec je velice dobrý.

■ **Nedávná kauza přidělování grantů pražským divadlům postihla i existenci vašeho divadla. Vyřešilo se to už?**

Tak zatím se to vyřešilo, že se to vrátilo prozatím do původních pozic tak, jak to bylo každý rok, že nám peníze dodali. My bez nich nemůžeme být, kdybychom chtěli existovat bez dotace, tak vstupenky by musely stát minimálně 800 nebo 850 korun. A to bychom nenaplnili di-

vadlo, takže bychom nemohli existovat. Máme vstupenky do 300 korun, nejdražší vstupenka stojí 290 Kč, poněvadž jsme divadlo pro běžné, prosté lidi, nikoliv pro horních 10 000. Takže potřebujeme tu dotaci, jinak nemůžeme existovat. Magistrát nám ji odepřel, ale teď už se to zase vrátilo do starých kolejí. Ale byly tam zbytečné bouře, které nemusely být.

■ **Stal jste se terčem mediálních útoků, jste na billboardech...**

Bral jsem to s nadhledem. Když si tím někdo pomohl trošičku nebo si něco odreagoval, tak já mu to přeju.

■ **Vy jste si však vtípně poradil a pohotově jste uvedl kabaret Děti kapitána Granta.**

To bylo naše nejúspěšnější představení od převratu až po dnešní čas. Bohužel jsme to hráli 5x, poněvadž pak nám magistrát najednou ty peníze dal a já nemůžu brát od magistrátu peníze a zároveň do něj šít. Takže jsem musel náš nejúspěšnější kabaret po 5 reprízách stáhnout.

■ **Příští rok oslavíte 50 let Divadla Semafor. Co chystáte?**

Table sezona, od září je padesátá. A 50 let nám bude příští rok v říjnu – a tím začne 51. sezona. Takže už teď od září to oslavujeme tím, že jsme nasadili premiéru, kterou otevřeme sezonu, jmenuje se Šlitr s námi a zlý pryč. Takže tahle sezona už bude trochu jubilejní. A potom na podzim příštího roku přímo na 30. říjen máme zmluvenu Smetanovu síň a velký symfonický orchestr, kde chceme ty nejslavnější písničky provést v symfonické podobě. Tím to chceme oslavit.

■ **Během festivalu jste bydlel i se svou paní v Jurkovičově domě. Jak se vám tam líbilo a jak se vám líbí Luhačovice vůbec?**

My jsme velcí fandové jednak Jurkovičova domu, jak je nádherně dotážený do posledního detailu. A taky Luhačovic – ty jsou teď už naše srdeční záležitost. Když jsme tu byli loni, tak už se nám tady líbilo, a když nám letos nabídli, že bychom tady mohli být celý týden, tak to bylo nádherné sdělení. **MK**

Děti se o prázdninách v Dětských léčebnách nenudí

Nejmenší děti kreslily své obrázky křídami na chodniku s velkým zaujetím

Větší děti dávaly přednost výtvarům ve výtvarném kroužku v klubovně

A procedury: 6letá Adélka Dany Vysloužilové z Kaňovic je v Luhačovicích již počtvrté. Byla totiž 13x hospitalizována a 6x měla zápal plic. Léčebným pobytem se jí však zlepšila imunita, takže nemoci nejsou tak časté. Adélka se ráda koupe (na snímku v perličkové koupeli s přísadou), takže se v lázních cítí jako ryba ve vodě. Její maminka hodnotí profesionální přístup lékařů a vítá léčebné možnosti (koupele a inhalace) zrekonstruovaného Vítkova.

Do Dětských léčeben Lázní Luhačovice, a. s., přijíždějí děti od 3 do 19 let s kataru horních cest dýchacích, alergickými rýmami a záněty vedlejších nosních dutin a průdušek, astmatem, po zápalech plic a operacích hrudníku. A v posledních letech i děti s nadváhou. Po 4-6týdenním pobytu (zvláště je-li opakovaný) odjíždějí domů se stabilizovaným zdravotním stavem (snížení počtu akutních zánětů a stabilizace chronického onemocnění dýchacích cest a plic), posíleným imunitním systémem, se správnými návyky (i stravovacími – zejména u redukčních pobytů) a v psychické pohodě. Jejich rodiče i dětská praktičtí lékaři či alergologové to mohou jen potvrdit. Spolupůsobí zde příznivé klima, účinné minerální vody využívané k pitné kúře, inhalacím i koupelím, moderní přístrojová terapie, návčik správného dýchání, pohybové aktivity, vyvážená strava, zábava ve volném čase, ale především laskavý personál. Naše fotoreportáž z poloviny srpna o tom mnohé vypovídá:

Koupání v bazénu (hned vedle budovy Miramonti) bylo v horku vítaným osvěžením

Inspirovány četbou o výpravě cestovatele Emila Holuba do Afriky vyráběly obrádky masky (s vychovatelkou zdejší základní školy Ludmilou Bednařikovou)

Další se vydaly s panem učitelem Jiřím Holubem na vycházku k Jezírku lásky, během níž se dozvěděly o zdejší přírodě mnoho zajímavého

8letá Romana a 5letý Rostík na klíně maminky Renáty Radové z Nového Jičína inhalují u přístroje. Obě děti jako astmatici a alergici pobyt v Luhačovicích opakují již potřetí (hoch podruhé). Pamatují ještě Vítkov před rekonstrukcí a jeho dnešní stav si nemohou vynachválit, stejně jako přístup personálu, se kterým se již dobře znají. Po lázeňském pobytu se dětem vždycky stav velmi zlepšil, a ony se však sem pokaždé těší do bazénu a na cvičení.

Malá anketa starších:

Sabirie Konvicová z Havířova (15 let), alergička od dětství, přijela do Luhačovic poprvé a obdivuje zdejší prostředí a zejména společnost vrstevníků

Vendula Štěpáníková ze Sobišek u Přerova (15 let), alergie, astma, věčně nemocná. V lázních je poprvé, moc se jí nechtělo, ale je překvapená, že je to zde fajn jako na táboře, sestřičky jsou příjemné stejně jako dětský kolektiv

Jan Příkryl z Prostějova (17 let), v lázních poprvé kvůli redukční dietě, líbí se mu divčí společnost i sestřičky, těší se na diskotéky, karneval, pohádkový les, rozhodně se zde nikdo nenudí

Michaela Kubicová z Veselí nad Moravou (13 let), přijela poprvé do lázní, je po operaci mandlí a má problémy s nosními dutinami, také by ráda trochu zhubla. Pochvaluje si inhalace i uhlíkové koupele
Text a foto – Marta KOZÁNKOVÁ

Divadelní Luhačovice

17. – 23. srpna 2008

Výstava scénografie – práce studentů pražské DAMU (hala Vincentky)

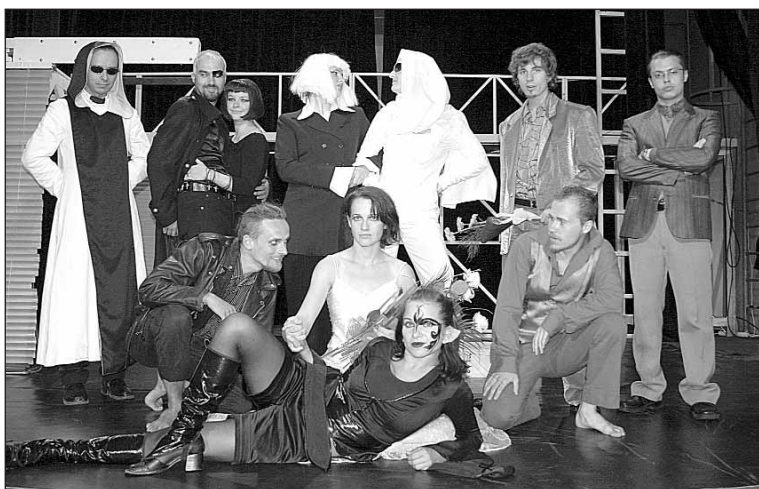
Zahájení: Ladislava Hašková (za pořadatele), Jiří Suchý (kmostr) a Miloslav Mejzlik (prezident festivalu)

Anděl z pudy aneb Co vodnes čas? – Divadelní společnost Marta, JAMU, Brno (po)

The Gin Game – Divadlo Viola, Praha
Blanka Bohdanová a Josef Somr (út)

Shirley Valentine – Filmová a divadelní agentura, Praha
Simona Stašová (st)

Romeo a Julie aneb město hříchu – Divadlo Polárka, Brno (čt)

S koníčkem přes hory a dolů – Divadlo Polárka, Brno (čt – 14 hod.)

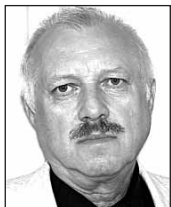

Foto – Marta Kozánková

Zlomata – Astorka Korzo '90, Bratislava – Zuzana Kronerová, Juraj Hrčka ad. (pá)

Zázrak v černém domě – Divadlo Na zábradlí, Praha – (zleva): M. Mejzlik, N. Drabišáková, L. Noha, M. Spurná, J. Ornest, K. Maděričová, A. Štréblová a I. Chmela (so)

Letošní 10. ročník ukázal zralost festivalu

Za dramaturgií přehlídky komorní divadelní tvorby stál i letos prof. PhDr. Miroslav Plešák, proděkan Janáčkovy akademie múzických umění v Brně. Proto první otázky po skončení Divadelních Luhačovic směřovaly i tentokrát k němu.

■ **Neporušíme tradici a požádám vás jako obvykle o zhodnocení letošního jubilejního ročníku.**

Začnu dramaturgií. Myslím, že se letos podařilo zajistit špičkové inscenace, ani jeden z večerů neznamenal pokles, přitom celý festival měl velkou žánrovou a generační pestrost. To byl dominantní znak a řekl bych, že 10. ročník ukázal určitou zralost festivalu. Také proto, že se zde hrály nejen věci komediální, zábavné, ale i tituly až s tragickým nábojem. Snad mohu konstatovat, že se podařilo dramaturgii naplnit skvěle.

■ **A vrátíme-li se k jednotlivým představením?**

Šťastné bylo, že se začalo inscenací studentů JAMU, což byla montáž Suchého a Šlitra z dílny Semaforu a z tvorby studentů samotných s názvem Anděl z pudy, parafráze semaforové hry Člověk z pudy. Šťastné bylo, že kmotrem festivalu byl Jiří Suchý, takže zážitek byl dvojnásobný a mnoho diváků úkosem pozorovalo J. Suchého, jak to přijímá. Potěšilo mě, že si toho cenil, že se jejich věci vracejí v mladé generaci, také na konzervatoři dávají představení s jeho písničkami. Je to satisfakce za ústrky, které Semafor poskytl.

Poněvadž na JAMU učím, nechci dál chválit naše studenty a přenechám to jiným. Ale Jana Jančková, která představení režírovala a je vedoucí Ateliéru muzikálové tvorby (vedoucích je tam víc), vede studenty po 4 roky, a daří se jí posluchače dovést k velkému nasazení a zájmu o věc. Navíc Dana Klementová, která seděla u klavíru, je velká ctitelka Suchého a Šlitra, – myslím, že se to projevilo v nastudování písniček, jež bylo důsledné a nebylo to jen brnkání a zpívání u kytary, mělo to profesionální základ.

■ **Mladou generaci zde reprezentovali i brněnské Divadlo Polárka.**

V Divadle Polárka, jež jezdívá do Luhačovic již pravidelně, působí také řada našich absolventů, ale i absolventů jiných škol. Jsou to všechno mladí lidé a já jejich souboru nesmírně fandím. Zvláštní je, že pracují v podobném divadelním prostoru, jako je Lázeňské divadlo. Čili mají k dispozici kladkové jeviště a režisérka Hana Mikolášková, která s nimi připravila inscenaci Romeo a Julie aneb město hříchu, dokáže tvořit i na velkém jevišti, jak to prokázala třeba ve Zlíně. Takže je to divadlo mladé, experimentující, ale svým způsobem je hezky zakleto do tradičního prostoru a herci musí vtípem, schopnostmi pěveckými, pohybovými, výkladem překračovat konvenční vymezení. Nemají k dispozici prostor jako

např. Divadlo Husa na provázku. Ale dokáží si s tím poradit velmi dobře, je to generační divadlo, které je dnes pro mladé diváky tím, čím byl Provázek v dobách své velké slávy. V Brně jsou 2 vysloveně mladá divadla, a to Divadlo Polárka a Buranteatr. Provázek se také omlazuje, pod vlivem Vladimíra Morávky, který má autoritu a za sebou velké oficiální úspěchy – je to tedy trochu něco jiného, tady to dělají mladí lidé, kteří nemají žádné jméno. Sice z divadla už někteří odrostli jako např. Petra Hřebíčková, která je jednou z výtečných hereček Městského divadla Zlín. Divadlo je pozoruhodné tím, že doslova dře, aby obstálo, protože je v neustálém existenčním ohrožení. Hraje hodně pro děti (i pro ty nejmenší), zkouší se od rána do večera, hrají i 2 představení denně. Jsou velice pokorní, skromní, pilní a šikovní. Odpolední inscenace Evy Tálské S koníčkem přes hory a doly vnesla do divadla poetiku režisérky, která se vyjadřuje na jevišti metaforicky, nepopisně. Je to zralá režisérská osobnost, jejíž jméno něco znamená. O to je sympatičtější, že dělá s Polárkou a dělá s ní pohádku.

■ **A jeho večerní představení?**

Romeo a Julie aneb město hříchu v režii Hany Mikoláškové představuje výrazný generační přístup. Trochu narušuje představu mladých lidí – jež hru nečetli, ale něco vědí o této dvojici – poznamenanou tím, že Romeo a Julie je romantický příběh dvojice. Myslím, že podtitul aneb město hříchu naznačuje, že prostředí, ve kterém se příběh těchto lidí odehrává, je kruté, drsné, že to není žádná idylická Itálie, ale že je to město, v němž jde také o život. Romeo je v inscenaci (alespoň pro mě) takovým Hamletem, chlapcem, který nikam nezapadá, přiči se mu povrchnost, ale jež se zároveň nudí, než najde tento vztah, pak narazí na problém, který musí řešit. Je spíš hloubavý než chlapec, který se lehce zamiluje a chce prožít románek s děvčetem. Inscenace je zvláštní v tom, že představitelka Julie Petra Tučková je dívka přemýšlivá (shodou okolností jsem ji učil, takže ji znám), racionálně vzdělaná, půvabná, kultivovaná a intelektuálně náročná. Takže dvojice narušuje stereotypní představu rozdychtěných a naivních mladých lidí, je v nich něco hlubšího. Takže inscenace byla velkým přínosem.

■ **A další večery? Byli jsme během nich svědky hereckých koncertů.**

Letos se skutečně podařilo nakumulovat, že každý večer byl zážitek z hereckého výkonu. Ve všech zbývajících představeních jsme viděli velké herecké osobnosti, všechna představení jsou kriticky prověřená. Inscenace Shirley

Valentine a Zlomatka jsou založeny na hlavních představitelkách, na Simoně Stašové a Zuzaně Kronerové. Obě herečky předvedly excelentní hereckou práci, mnoho střihů, zvratů, nesmírné pestrobarevnosti v postavách. Zároveň byly ukázněné v tom, jak strukturovaly

udržet rovinu neustálého chvění, kdy člověk vidí, že se odehrávají tragické věci, ale v pravdivých životních situacích, kde hrana směšného a tragického je někdy těžko rozpoznatelná. Silné je to, co ze hry vychází jako vážné téma i vč. toho, že se člověk zamýšlí nad těžkou řešitel-

Miroslav Plešák se Simonou Stašovou a režisérem Zdeňkem Kaločem po představení Shirley Valentine, které zaznamenalo u diváků velký úspěch

své postavy, takže to byly silné zážitky. Ale pro mě silným zážitkem byla i Blanka Bohdanová v Ginu, samozřejmě nemůžeme pominout Josefa Somra, protože byli plnohodnotní partneři. Zatímco Josefa Somra jsem mokrát viděl zblízka už v Činoherním klubu, tak teď jsem viděl ze své 3. řady zblízka Blanku Bohdanovou a vychutnával jsem si její hereckou schopnost ironie, sebeironie, humoru, který nepřicházel zvnějšku, byl v ní, trochu se někdy proměnila ve škodolibého diblíka. Všude se říká, že to je hra o starých lidech, což mě trochu irituje, nebyla to ani hra o starých lidech, ale o lidských vztazích vůbec a stáří mi tam připadlo spíš jako sekundární nad jejich karetní hrou, kde rozehrávali hry, které každý z nás v životě zažívá, v manželství nebo v jakémkoliv vztahu. Téma rozhodně překračovalo hru o nějakých penzistech.

■ **A pokračovalo v Zázraku v černém domě.**

V této inscenaci mě fascinoval výkon Marie Spurné jako Matky. Je těžištěm hry, protože u ní se scházejí všechny nitky a ona se snaží unést tu hroznou situaci, která se v tom černém domě odehrává. Všichni herci, kteří v inscenaci účinkují, hráli výborně jako Jiří Ornest, Igor Chmelra, Natálie Drabiščáková (kterou jsem viděl po letech), abych někoho nevynechal. Je třeba ocenit skvělou režii Juraje Nvoty, což jsem si znovu uvědomil, protože jsem text četl a je těžké ho uchopit, aby to nebylo v jedné poloze. Už název může působit depresivně, předvídat situaci, ale Juraj Nvota dokázal s perfektními herci (některým z nich ta tragikomická poloha velmi vyhovuje)

ností této situace pod všemi nánosy minulosti. Myslím si, že hra člověka nevede k nějakému vynucenému zamýšlení, ale nepochybně k přemýšlení i o pozadí své rodiny, svých problémů. V tom je smysl hry, která je značně autobiografická, a to, co do ní Milan Uhe vložil, je sice nepřenosné, ale to, co z ní jako diváci s odstupem čteme, nám hodně dává.

■ **Také letos provázela festival výstava scénografie v hale Vincentky.**

Je to dobrý krok, že se vystavují práce studentů. Věřím, že budou následovat další, JAMU určitě nebude chtít zůstat pozadu za DAMU, stejně jako VŠMU Bratislava, kde učí vynikající scénografové jako Jozef Ciller, který zde měl také svou výstavu. Dnes existuje víc uměleckých škol, které se zaměřují nejen na divadlo, ale šíře na tvorbu audiovizuální a kdoví, kam se to všechno pohne. Je výborné, že vedle výstav osobností je doplňují i ti, kteří se od nich učí.

■ **Nechybí vám při vašem pedagogickém působení práce dramaturga, kterým jste byl i v nedalekém zlínském divadle?**

Já se svým způsobem pořád v dané oblasti pohybuji, tu a tam někomu s něčím vypomáhám, kolegům režisérům, dramaturgickým jsem se letos na tomto festivalu podílel více než v minulých letech, právě proto, že jsem už mimo divadlo, takže nemohu být podezírán, že mám nějaké osobní zájmy. Letos mě to dost bavilo a mám z toho radost, že dramaturgie takhle dopadla. Divadlo mi nechybí, hodně do něj chodím, mám v plánu ještě leccos, takže si po tvrdé práci trochu odpočinu, musím načíst nějakou literaturu atp. (Pokračování na str. 9)

Lázeňské tamtamy aneb Ze společnosti

☞ Zcela vyprodané Lázeňské divadlo nadšeně tleskalo (30. 7.) **Zuzaně Sírské** a jejímu komornímu souboru **Gospel Time**, ale především jejím sympatickým 5 dětem, které se během koncertního večera postupně všechny na jevišti představily.

☞ **Známa herečka a zkušená a ceněná dabérka** Valerie Zawadská seznámila publikum s **taji dabingu** a dalšími profesními zajímavostmi během klubového večera (1. 8.)

☞ Charismatický **Václav Hudeček** uspořádal se svými mladými nadějnými svěřenci během své akademie již celkem 6 koncertů, při nichž vyspěle hře talentů tleskalo sympatizující publikum jak v Lázeňském divadle, tak v hale Vincentky (a nejvíce při závěrečném udělování cen).

☞ **Noc s Vivaldim uspořádal komorní orchestr Vivaldi orchestra Praga (s uměleckým vedoucím Václavem Návratem a barokními nástroji), který na Lázeňském náměstí (5. 8.) vystoupil v kostýmech benátského karnevalu. Nejvíce však kostým sloužil sopranistce Markétě Mátlové, která se po Mistrovském pěveckém kursu Gabriely Beňáčkové v Luhačovicích objevila letos již podruhé.**

☞ Nad Moliérovým **Chudákem** manželem si postesklí (resp. se nasmáli) diváci společně s **Oldřichem Navrátilem, Jaroslavou Obermaierovou, Petrem Olivou, Martinou Hudečkovou** ad. (13. 8.)

☞ **Ovšem vrcholným divadelním svátkem byl letošní velmi zdařilý 10. ročník festivalu Divadelní Luhačovice. Divadelní fandové, lovci autogramů a fotografování s celebritami byli ve svém žvlvu, stejně jako zasvěcení diváci, kteří každý večer usedali do ztichlého Lázeňského divadla (jemuž to, že je stoletou stařenkou nijak ve vitalitě nepřekáží), aby si vychutnali všechny herecké koncerty. Vestoje se tleskalo Blance Bohdanové, Josefu Somrovi a Simoně Stašové (čtenáři se mohou těšit na rozhovory s nimi), ale i ostatní umělci si to zasloužili. Stejně jako Občanské sdružení Divadelní Luhačovice, SOŠ Luhačovice a SOŠ a SOU Vizovice, které celý festival připravily.**

ma

Miloslav Mejzlík: Pestrost...

(Pokračování ze str. 2)

■ A vaše slovo závěrem?

Jsem nadšený ze spolupráce se Střední odbornou školou Luhačovice a také mě potěšilo, což bylo na popud mých kolegů, kteří se mnou festival připravují, že se zapojila i SOŠ a SOU služeb Vizovice s výukou fotografie. V příštím roce chceme uspořádat výstavu z jejich fotografií, byl by to dokument z 10. ročníku, fotili nejen představení, ale i v zákulisí.

A pořad ještě mám v úmyslu, protože letos nám vyšlo i hezké počasí, začít příští ročník večerním představením venku. To bych rád uskutečnil.

■ Takže za rok na shledanou?

Těším se zase do Luhačovic, jsem pozvaný na lázeňský ples, na který jezdívám rád, tak doufám, že mi to vyjde a nebudu mít zrovna představení a že se tady objevím i v zimním období.

MK

Milan Uhde: Strhují mě...

(Pokračování ze str. 3)

Nevím, jestli se lepší politiky dožijí, ale rozhodně přijde, mladší lidé se jí dočkají. Nejhorší česká iluze je, že věci zůstanou takové, jaké jsou. To nás provázelo celá 70., 80. léta. Já jsem věděl naprosto přesně, že v SSSR dochází k převratu, poněvadž jsem sledoval moskevskou televizi a viděl jsem, že se tam nastolují témata, která se tady nastolovala v r. 1968. Říkal jsem ženě, že tam nastal obrodný proces a pochybuji, že by to tam československá armáda s maďarskou vytrhly. A drtivá většina mých přátel říkala, ale to je nesmysl, ty jsi už nemocný z těch nadějí. Nic se nezmění. Stejně jako tehdy to nebyla pravda ani dnes není pravda, že skutečnost, život, situace, že vše zůstane stejné. Změní se to a já věřím, že k dobrému.

■ Byl jste již Luhačovicích? Znáte je?

Byl jsem v Luhačovicích několikrát jako politik, ale to mě tady vozila ochranka, takže jsem z toho neměl nic. Ale dnes jsem si Luhačovice podrobně prošel, nelenil jsem a uviděl jsem, jaké je to příjemné lázeňské město. Dýchá z něho pohoda, klid, zotavení, to, co Vančura nazýval dobrou mírou, dnes tomu říkáme pohoda. Je to město pohody a je vidět, že tady člověk může svému zdraví velice prospět. A že je tu v provozu divadlo, je obrovská věc, protože chápu, že člověk, který je v tak pohodovém prostředí, může dostat chuť jít do divadla, může zabloudit do divadla a já věřím pevně, že kdo tam zabloudí, má vyhlídku, že tam trvale zůstane. Pro mě je to velký zážitek, jsem rád, že jsem tu byl, že mě pozvali.

Marta KOZÁNKOVÁ

Představujeme Vám

„Člověk musí dát do práce více duše“, prozrazuje tajemství svého úspěchu šéfkuchař LH Morava **Jiří Kurečka**.

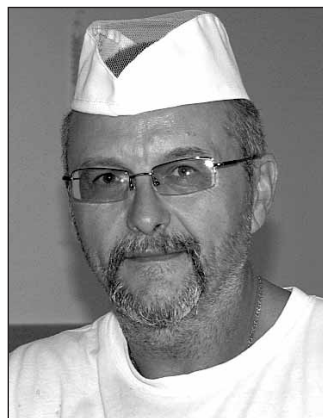

Foto – Marta Kozánková

Rodák z Bílovce se vyučil v r. 1978 kuchařem v Novém Jičíně a kuchařinu dělá rád dodnes. Po základní vojenské službě vystřídal postupně během let kuchyně restauračních provozů ve Štramberku, Frenštátě pod Radhoštěm (hotel Vlčina), Interhotel Tatru v Koprivnici, hotel Všemina ve Slušovicích, až se vydal na zkušenou (jak bývalo v naší zemi zvykem již za Rakousko-Uherska) do Vídně. Během 15 let prošel restaurací ve vyhlášeném Prátru i další 4 vídeňské restaurace, a obohacen tamními zkušenostmi se stal v dubnu 2007 šéfkuchařem LH Morava. Ve Vídni zjistil, že to funguje úplně jinak než u nás, i když se to začíná i zde měnit k lepšímu. Jednak musí dát člověk do práce více duše, a jednak se o rozhodnutí šéfa nediskutuje (jak je častá praxe u nás), ale s plným nasazením se pracuje. Zjistil, že rakouská kuchyně je z 90 % klasická (vyhlášený Vídeňský řízek či grilované koleno) – tedy dosti podobná té naší, jen poctivější. Ctí se zásada, že každé jídlo potřebuje svůj čas, některé speciality se musí naložit. A ne, aby na jídelním lístku bylo něco, co kuchař neumí připravit a nezná ani správný recept. Kuchyně lázeňského hotelu (tedy jeho současné působíště) však má jiný a dobře propracovaný systém (ve využití surovin) a svá specifika. Vaří se tu pro klientelu s dietami a starší generaci, která si pochvaluje měkké maso, omáčky a další dobře stravitelná jídla. Po svém nástupu konzultoval s dietní sestrou a obohatil jídelní lístek (který se každoročně mění) o těstoviny (např. lasagne), které se naučil ve Vídni od rodilých italských kolegů. Těší ho také zdejší dobrý kolektiv (15 kuchařek a pomocnic v kuchyni), s nímž může dělat lázeňským hostům každý den pomysleni.

S manželkou Dagmar, která je vychovatelkou ve škole, bydlí v rodinném domku ve Zlíně a do Luhačovic denně dojíždí. Nejčastěji na svém motocyklu (1500 Intruder LC, nejkrásnějším ve Zlíně), který je jeho hobby, stejně jako fitnesscentrum (navštěvuje ho 2-3x týdně) a pěstuje se ženou horskou turistiku v létě i v zimě. Synové – 30letý Petr se již osamostatnil a 20letý Adam (žije ještě s rodiči) se chystá na studium vysoké školy.

MK

Ze života a. s.

Nemožné ihned, základy do 3 dnů

Jak již Lázeňské listy informovaly v předchozím čísle, rekonstrukce známého hotelu Alexandria a jeho přeměna v moderní čtyřhvězdičkový hotel se 120 lůžky (o 35 více než původní) v průběhu měsíce pokročila. Jak vidno na snímku 1 (ze 17. července t. r.), zbourání přístavby ze 60. let (dependance) za hlavní budovou bylo již dokončeno a dle 2. snímku (z 11. srpna) pokračuje vybourávání příček v hlavní budově hotelu. Veřejnost se však nemusí obávat, že přijde o vyhlášenou Francouzskou restauraci, poněvadž tato s charakteristickou fasádou budovy z r. 1939 a dalšími historicky hodnotnými prvky zůstane zachována. Navíc se budoucí hosté mohou těšit, až v zadním traktu za budovou vyroste moderní aquacentrum s wellness zázemím. Celý komplex přestavby a modernizace by měl být dokončen v listopadu 2009 s tím, že jeho 1. etapa se zahájí zkušební provozu hotelu

Foto – Marta Kozánková

Alexandria I. by měla být realizována již v době zasedání sociálních ministrů EU v lednu příštího roku.

re

Mezinárodní festival dětských folklorních souborů Písni a tancem 2008

12. - 14. září, Lázeňské náměstí

	Pátek	
10 hod.	Než přijde pan učitel – zahraniční soubory	
15 hod. 19.30	Už jsme tady – soubory ČR Zpívající kolonáda se souborem Kytice (u pramene Amandky)	
	Sobota	
9 - 17 hod.	Jarmark řemesel	
13.30	Roztančená kolonáda – volná vystoupení	
14 hod.	Malí nositelé tradic	
	Neděle	
9 - 17 hod.	Jarmark řemesel	
10 hod.	Taneční dílna – mezinárodní taneční dílna	
13.30 hod.	Roztančená ulice (průvod od pošty na Lázeňské náměstí)	
14 hod.	Jednou, dvakrát poskočím	

Účinkují: Arge Deggendorf (Bavorsko), Červené jablčko Rovinka (Slovensko), Kosovskí božur Kosovska Mitrovica (Kosovo), Lomisa Tbilisi (Gruzie), Drahanek Blansko, Hořeňáček Lázně Bělohrad, Kytice Praha, Mladinka Plzeň, Malé Zálesí Luhačovice, Palavěnka Mikulov a účastníci mezinárodní taneční dílny

Letošní 10. ročník ukázal...

(Pokračování ze str. 7)

Jako vyznavač pěší turistiky jste jistě využil letního týdne k túrám po okolí. Podíval jste se na rozhlednu v Loučce, jak jste si loni slíbil?

Ano, byl jsem na ní. Jako každoročně jsem vyrazil in Komonec, to je moje oblíbená lokalita. A letos jsem šel od Horní Lhoty na Doubravku, kopec, na kterém stojí nad Loučkou rozhledna. Je to jedna z nejkrásnějších rozhleden, co znám, je pěkná i architektonicky. Potěšilo mě, že přestože to je věž pro přenos televizního signálu a signálu pro mobily, udělali z ní nádhernou rozhlednu. Je přes 700 m vysoko a je z ní vidět kus Moravy, od Zlína až po Beskydy a na druhou stranu Kopa-nice. Každému ji mohu jenom doporučit, dá se tam zastavit i autem, ale hřebe-novka, po které jsem šel, je nádherná.

■ Chtěl jste ještě něco doplnit?

Možná by se slušelo říct, právě proto, že jsem u festivalu od začátku, že 10. ročník je obrovským úspěchem všech, kteří se na něm podíleli a podílejí. A že se po-dařilo, že festival dostal řád po stránce obsahové i formální, že se vše vč. publikací, reklamy atd. dostalo do struktury, která je sice pevná, ale zároveň pružná. Festival má pořád lidský rozměr, není to jenom mašinérie, dokonce i sponzoři, kteří se ho zúčastňují, se skutečně zajímají o di- vadlo. To mě povzbuzuje, že to není něco formálního. Doufám, že to všech- no vydrží, že to bude takové luhačo- vické moravské pořadí a s přesahem, který to mělo letos. I když nebude lehké tomu dostát v dalších ročnících.

Marta KOZÁNKOVÁ

Nejprodávanější

Knihkupectví
Blanky Lekešové

Masarykova 185, Luhačovice

Beletrie

1. O. Pamuk - Jmenuji se Červená
2. R. Murakami - V polévce miso
3. M. Satrapiová - Persepolis

Populárně-naučná literatura

1. M. Guilianová - Francouzky netloustnou
2. P. Schneider - Pomoc z duchovního světa
3. M. Walek - Numerologie v praxi

Dětská literatura

1. A. Lindgrenová - Ronja, dcera loupežníka
2. J. Balík - 100nožka Klotylda
3. A. Lobel - Pan Sova

REHABILITAČNÍ
PAVILON

medicinální
PEDIKURA

ÚT-ČT-SO 8.00 - 17.00

Telefon: 723 741 831

Kulturní program

Lázeňské divadlo

zač. v 19.30

st 3. 9. Plný kapsy šutrů - komedie, hrají M. Vladyka a R. Holub

pá 5. 9. Romantický večer s harfou a flétnou - P. Bartoníková - harfa, P. Pomkla - flétna

st 10. 9. Souznění - muzikálové duety P. Břínkové a J. Ježka, J. Pazour - klavír

st 17. 9. Čert a Káča - průřez operou, Klicperovo divadlo Hradec Králové

st 24. 9. Setkání s J. Jiráskovou

út 30. 9. Milostná tajemství - hrají: L. Skořepová a J. Mílová

Kolonádní koncerty

Lázeňské nám., zač. v 15 hod.

ne 7. 9. Dívčí saxofonový orchestr z Luhačovic

st 10. 9. Lomisa z Tbilisi - gruzínský dětský folklorní soubor

út 16. 9. Dziparinš Lotyšsko - dětský folklorní soubor (16 hod.)

ne 21. 9. Collegium A. Dvořáka

Hala Vincentka

út 9. 9. Vernisáž výstavy žáků SOŠ Luhačovice - uměleckořemeslné zpracování (14 hod.)

Taneční večery

Společenský dům - vinárna Domino každou st a so od 19 hod. hraje **Record**

Knihovna

LH Palace po, st, čt 13-15 hod.

Předprodej vstupenek

CA Luhanka 9-12, 13-20

LH Palace - knihovna

Lázeň. divadlo út - pá 14-16 hod. a 1 hod před akcí

Program MěDK Elektra

sál Rondo, zač. v 19 hod.

Taneční čtvrtky při dechovce

čt 4. 9. Moravěnka

čt 11. 9. Šohaj

so 20. 9. Eva a Vašek / Surf

čt 25. 9. Boršičanka

Pořady

zač. v 19.30

pá 19. 9. Blázinec trojice Šíp, Náhlovský, Zázvůrková

so 27. 9. Česko-slovenské vinobraní s cimbálem a ochutnávkou burčáků a vín

Snack bar Elektra

ne 21. 9. Trampský večer s V. Kidřákem Tomáškem a R. Melicharem (19 hod.)

Kino MěDK Elektra

zač. v 19.30

čtvrtek 4. 9. a pátek 5. 9.

Dostaňte agenta Smarta (USA s tit.)

pátek 5. 9. v 16 hod.

O ptáku, který dupal (ČR, anim. pásma)

sobota 6. 9. a neděle 7. 9.

Neuvěřitelný Hulk (USA s tit.)

středa 10. 9.

Gone, baby, gone (USA s tit.)

čtvrtek 11. 9. a pátek 12. 9.

Jak ukrást nevěstu (USA s tit.)

sobota 13. 9. a neděle 14. 9.

František je děvkař (ČR)

čtvrtek 18. 9. v 15.30

Všichni dobří rodáci (ČR) **Bio Ilusion**

čtvrtek 18. 9. a pátek 19. 9.

Bathory (ČR, SR, Mad., VB)

sobota 20. 9. a neděle 21. 9. v 17 hod.

Zapomenutý ostrov (USA)

sobota 20. 9. a neděle 21. 9.

Akta X: Chci uvěřit (USA s tit.)

úterý 23. 9. v 17 hod. a v 19.30

Mumie: Hrob Dračího císaře (SRN, Kan., USA)

čtvrtek 25. 9. a pátek 26. 9.

Paříž (Fr. s tit.)

pátek 26. 9. v 16 hod.

Nezbedníci (ČR, anim.)

sobota 27. 9. a neděle 28. 9.

Sex ve městě (USA s tit.)

Filmový klub Třetí oko

středa 17. 9.

Krtek (Mex. s tit.)

středa 24. 9.

Šťastné míle (Austr.)

Galerie Elektra

Do 13. 9. Sdružení umělců Moravy a Slezska - prodejní výstava

19. - 21. 9. Paličkovaná krajka - prodejní výstava s ukázkou

Změna programu vyhrazena

Objednávka předplatného

Lázeňské listy – Luhačovice

V roce 2008 vyjdou ještě 4 čísla, 1 č. à 5 Kč, tj. celkem 20 Kč

Na základě vyplněné objednávky Vám bude zaslána poštovní poukázka k úhradě, poštovné hradí vydavatel

Předplacené výtisky dodávejte na adresu:

Od čísla: _____

Jméno a příjmení: _____

Ulice, číslo domu _____

Obec, město + PSČ _____

Vyplněnou objednávku zasílejte laskavě na adresu redakce:

Lázeňské listy – Luhačovice

Lázeňské nám. 436, 763 26 Luhačovice

LUHANKA Luhačovická cestovní a informační agentura

Nabídka polodenních zájezdů – září

Vizovice

středa 3. 9., 10. 9., 17. 9. a 24. 9.

Návštěva výroby Vizovického pečiva a prohlídka barokního zámku s bohatou sbírkou porcelánu a obrazů. Exkurze v lihovaru R. Jelínek s ochutnávkou, možnost nákupu v podnikové prodejně.
Plná cena 289 Kč, bez ochutnávky a seniři 269 Kč,
seniři bez ochutnávky 249 Kč

Baťův kanál, Polešovice

čtvrtek 4. 9. a 11. 9., pátek 19. 9. a 26. 9.

Dvouhodinová plavba po Baťově kanálu. Degustace moravských vín ve stylovém vinném sklípku.
Plná cena i seniři 379 Kč, bez ochutnávky 359 Kč

Buchlovice, Velehrad

pátek 5. 9. a 12. 9., čtvrtek 18. 9. a 25. 9.

Prohlídka barokního zámku a zámeckého parku. Bazilika na Velehradě – poutní místo spojené s cyrilometodějskou tradicí. Degustace moravských vín.
Plná cena 309 Kč, bez ochutnávky 269 Kč,
seniři 299 Kč, seniři bez ochutnávky 259 Kč

Kroměříž

sobota 6. 9. a 20. 9. a neděle 28. 9.

Návštěva města nazývaného Hanácké Atény s památkami UNESCO. Prohlídka Arcibiskupských zámeckých sklepů s výkladem a ochutnávkou nebo návštěva Arcibiskupského zámku, volný čas – muzea nebo posezení v kavárně.
Plná cena 289 Kč, bez ochutnávky 249 Kč,
bez návštěvy vinných sklepů 229 Kč

ZOO Lešná

neděle 7. 9. a 21. 9.

Návštěva zoologické zahrady s možností prohlídky zámku s rozsáhlou sbírkou porcelánu a nábytku, v suterénu jsou mořská akvária, terária a nová tropická hala Yucatan.
Plná cena 229 Kč, seniři 219 Kč

Uherské Hradiště

NÁŠ TIP

sobota 13. 9.

Návštěva slavností vína a otevřených památek s vystoupením lidových souborů a muzikantů, ochutnávka vína. Možnost prohlídky historických památek ve městě.
Plná cena 189 Kč

Odjezd:
12.10 CA Luhanka, 12.15 hotel Praha, 12.20 hotely Pohoda, Ogar, Adamantino, Fontána
Předpokládaný návrat: 17.45 hod.

Rožnov pod Radhoštěm

NÁŠ TIP

sobota 27. 9. celodenní

Exkurze ve svíčkárně UNIPAR. Návštěva Valašského městečka v přírodě s programem Svatováclavské hody.
Plná cena 289 Kč, seniři 279 Kč

Odjezd:

9.30 CA Luhanka, 9.35 hotel Praha, 9.40 hotely Pohoda, Ogar, Adamantino, Fontána
Předpokládaný návrat: 16.30 hod.

Informace a objednávky:

LUHANKA, nám. 28. října 441, 763 26 Luhačovice,
e-mail: luhanka@lazneluhacovice.cz, www.lazneluhacovice.cz/luhanka
tel. 577 681 103, fax 577 131 337, otevřeno denně: 9-12, 13-20 hod.

Hledáme zaměstnance

Lázně Luhačovice, a. s., přijmou zaměstnance na pozice:

LÉKAŘ – v odbornosti vnitřní lékařství se specializací diabetologie, pneumologie nebo FBLR
VŠEOBECNÁ SESTRA – vzdělání SZŠ, VOŠ nebo VŠ v oboru všeobecná sestra (PSS výhodou)
FYZIOTERAPEUT / FYZIOTERAPEUTKA – vzdělání střední, vyšší nebo vysokoškolské v oboru rehabilitace nebo fyzioterapie
KUČAŘ / KUČAŘKA – vyučen v oboru, s praxí – samostatnost a profesionalita
ČIŠNÍK / SERVÍRKA – vyučen v oboru, příp. střední hotelová škola, jazykové znalosti N, A
POMOCNICE V KUCHYNI – ranní a odpolední směny včetně víkendových dnů
POKOJSKÁ – základní vzdělání

Nabízíme:

práci v příjemném prostředí, odpovídající ohodnocení, možnost ubytování a podporu profesního růstu

Informace:

Ludvík Pavlišťák, personální manažer, Lázeňské náměstí 436, 763 26 Luhačovice
tel. 577 682 204, e-mail: pavlistik@lazneluhacovice.cz

POMŮCKY. ARET, INA UMIA.	DRUH PAPOUŠKA	1. DÍL TAJENKY	BÁSNÍK	●	OBLASTNÍ ZDRAVOT. ASOCIACE	ZKRATKA STATAMPÉRU	PLÁČ (BÁSNICKY)	ZÁSAH JEZDCE OTĚŽEMI	STATNÝ CHLAPEC	ŘÍMSKÁ ČTYRKA	LITINOVÝ PLÁT	●	ČÁSTI SKELETU	MLUVNICKÁ SPOJKA	GIBBON
VÝKON FOTBALISTY				KONATI OSLAVU								ŠPINA			
EDUARD (DOMÁCKY)				2. DÍL TAJENKY FR. URČITÝ ČLEN								OLGA (HOVOR.) DRUH LENOCHODA			
ZN. KOSME- TICKÝCH VÝROBKŮ						VZDUCH (ŘECKY) POBÍDKA				KVANT. ZESILOVAČ NECHRÁNIT					
●	PLANETKA JEDEN Z MUŠKETÝRŮ				SLOVENSKÉ MUŽ. JMÉNO OPĚT						ANGL. OS. ZÁJMENO UKAZOVACÍ ZÁJMENO			SLADKO- VODNÍ RYBA	PŘÍBUZNÁ
SLŮVKO POCHOPENÍ				NEDOBRÍ NĚMECKÁ PŘEDLOŽKA				TENIS. SADA ŘEKA ŠPANĚL				"X" (FONETIC.) CENNÝ PAPÍR			
UKAZOVACÍ ZÁJMENO			POLSKÁ ŘEKA VAZAL			VYROBIT TKANÍM ZPĚVNÍ HLAS							STARÉ ZÁJMENO KUS LEDU		
ČÁST STODOLY						HOŘKÝ NÁPOJ NÁZEV HLÁSKY					JIKRA (SLOVENSKY) ZVRATNÉ ZÁJMENO				
SYMETRÁLA				3. DÍL TAJENKY											
VIDINA				PRODLOU- ŽENÁ ZEĎ					POCHŮZNÁ STŘECHA						

Tajenka ze 7. čísla Lázeňských listů: **Milenci nemilují ženy šaty, ale to, co je v nich.** Za její správné vyluštění zasláme knižní odměnu **Jiřímu Kavanovi z Ostravy.**
Znění dnešní tajenky nám zasílejte na korespondenčním lístku (nebo vhodně laskavě do naší redakční schránky na budově ředitelství) nejpozději do **18. září 2008.**
Vylosovaný výherce od nás dostane knižní odměnu a všechny správné odpovědi postoupí do závěrečného slosování na konci roku 2008. Šťastnému výherci poskytnou Lázně Luhačovice, a. s., týdenní pobyt pro 2 osoby zdarma. Příští číslo vyjde **25. září 2008.**